

Walter Juvelius ja liitonarkki

Juhani Aitomaa

Osa 2

Tietenkään virkamiesten lahjonta ei poistanut kaikkia riskejä. Parker ja hänen miehensä pukeutuivat arabeiksi ja suorittivat kaivauksia yöllä Salomon tallissa ja moskeijan sisällä olevan Peruskiven alapuolella olevassa onkalossa. Muslimien mukaan Peruskivi on maan ja taivaan yhtymäkohta, paikka jossa maailma luotiin ja josta Muhammed nousi taivaskäynnilleen. Kaivajat jatkoivat koko viikon, kunnes lopulta olivat paikassa jota pitivät varmana arkin sijaintipaikkana. Sinä yönä yksi moskeijan vartijoista, joka ei liene tiennyt Parkerin ja sheikin välisistä järjestelyistä, nukkui alueella ja heräsi kaivauksen ääniin. Vartija näki myös luolasta nousseet miehet luullen ensin näitä aaveiksi. Kaivajat tajusivat paljastuneensa mutta järkyttynyt vartija älysi lähteä hakemaan apua vasta jonkin ajan kuluttua. Parker miehineen käytti tuon ajan hyväkseen ja onnistui pakenemaan Jerusalemissa syntyneitä mellakkaa Jaffan satamaan ja edelleen laivalla Englantiin. Ilmeisesti Turkin hallitsijoilla oli vaikeuksia pitää raivoissaan olevat väkijoukot kurissa.

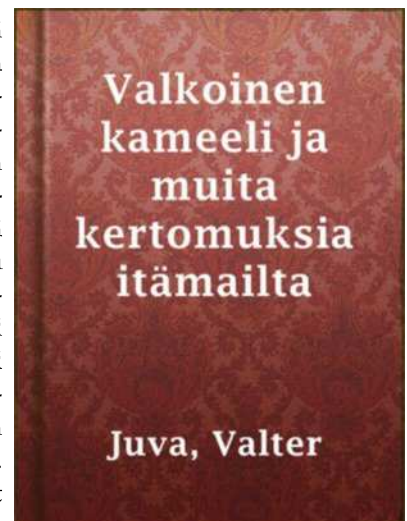
Kaivajat oli paljastettu ja kaikki tiesivät, että tämä oli loppu. Myöhemmin Millen kertoi, että joku retkikunnan jäsen olisi ollut vakooja, jonka tehtävä olisi ollut muka varmistaa, ettei arkki löytyisi. Millenin mukaan tämän epäilyn vahvisti myöhemmin Juveliukselle korkea paikallinen virkamies. Uskonnollinen mellakka herätti kansainvälisten sanomalehtien huomion. Parker kielsi virallisesti huhut laittomista kaivauksista ja totesi, että retkikunta oli lähtenyt maasta suunnitelmien mukaan 18. huhtikuuta rankkasateiden vuoksi, jotka eivät sallineet uusia kaivauksia. Juvelius sai tiedon laittomista kaivauksista sähköitse. New York Timesin mukaan Parkerin ryhmä oli varastanut "kuningas Salomon kruunun, sormuksen ja miekan". Näin annettiin ymmärtää, että retkikunta olisi onnistunut pakenemaan Jerusalemissa aarteiden kanssa. Parkerin lahjoiman sheikin kohtalo oli karumpi: väkijoukko lynkkasi hänet. Monet kaivauksiin ja niiden loppumiseen liittyvät seikat ovat jääneet epäselviksi.

Kalliosmoskeija 1901

Vuonna 1916 Juvelius julkaisi kirjailijanimellään Heikki Kenttä teoksen "Valkoinen kameeli". Se on novellikokoelma, joista yksi sisältää Juveliuksen version tapahtumista, jotka johtivat Jerusalemin mellakoihin vuonna 1911. Kertomuksen suhteen pitää muistaa, että Juvelius ei ollut silminnäkiä retkikunnan kaivausten lopulle. Mellakoita kuvailemalla hän väittää, että Omarin moskeijaa ei häpäisty ja että joukkue työskenteli n. 600 metrin päässä siitä. Juvelius kirjoittaa myös "muinaisista käsikirjoituksista", mutta ei tarkenna asiaa. Mellakoiden osalta hän sanoo niistä kerrottua liioitteluksi, syyttäen lehdistöä perusteettomista huhuista. Juveliuksen mukaan: "Työtä tarkistivat Turkin hallituksen valtuusmiehet. Kaikki tapahtui täsmällisesti, avoimesti ja tieteellisesti."

Juvelius esittää myös pelkonsa juutalaisten suhteen: "Jos juutalainen tekee täällä menestystä, niin heti sen jälkeen koko vuoremme piiri joutuu ainaisiksi ajoiksi kaikilta arkeologeilta eristetyksi alueeksi. Juutalaiset

Kaivajien mukaan teksteillä ei ollut mitään tekemistä muinaisten juutalaisten kertomusten kanssa, vaan että ne olivat luonteeltaan pikemminkin arabi- ja kristillistä alkuperää. Englannissa Parkerilla oli vaikeuksia kuulostaa vakuuttavalta hänen esittäessään työn olleen puhtaasti tieteellistä. Kaikki näyttivät tulkitsevan retkikunnan aarteenetsinnäksi, kuten asia olikin. Juveliuksen epämääräiset "koodit" ja englantilaisen selvänäkijän ohjeistukset eivät ainakaan lisää retkikunnan tieteellisyyttä. Puolustaakseen itseään Parker halusi toimittaa tieteellisen raportin retkikunnan toiminnasta. Vuonna 1911 julkaistun kirjan kirjoitti Vincent ranskaksi ja Parker käänsi sen englanniksi. Välikirjo Juveliuksen käyneen ilmi siitäkin, että raportti ei Juveliuksen "ansioita" mainitse.

Vaikka liitonarkkia ei löydetty, Juveliuksen teoriaa asiasta pidettiin silti vahvistettuna. Se johtui suurelta osin Millenistä. Millen väitti, että Juveliuksen asiaan liittyvä aineisto varastettiin 1911 jälkeen. Toiset ryhmän jäsenet kertoivat, että ne "katosivat". Juvelius puolestaan palasi normaaliin elämään. Vuosina 1918–1922 hän työskenteli Viipurin julkisessa kirjastossa johtajana. Erään väitteen mukaan Juvelius teki vuosina 1919–1922 uudet kartat Jerusalemin maanalaista luolaverkosta varastettujen (tai kadonneiden) alkuperäisten korvaamiseksi. Kartat pysyivät Juveliuksen perheen hallussa. Asiakirjoja nähneet tutkijat sanovat niiden olleen sekavia ja paikoin ristiriitaisia, eli hyödyttömiä. Juvelius kuoli kurkkusyöpään joulupäivänä 1922. Heprealainen Raamattu, josta hän oli löytänyt "koodit" seikkailuunsa, haudattiin hänen kanssaan.

Juveliuksen kuoleman aikoihin Millen julkaisi oman kirjansa, joka takasi Juveliuksen "myytin" säilymisen. Varmistaakseen kirjansa menekin Millen sanoi, että häntä painostettiin jättämään pois tietyt yksityiskohdat. Näin hän loi mielikuvan siitä, että tarinassa oli enemmän kuin mitä julkisesti voitiin paljastaa. Lisäksi hän oletettavasti siirsi henkilökohtaiset paperinsa tallelokeroon ja ne peri ruotsalainen teosofiayhdistys. Kun laatikko avattiin hänen kuolemansa jälkeen, se oli tyhjä.

Juveliuksen tarinassa yhdistyvät epäraamatullinen "raamatuntutkimus" raamatukoodeineen ja seikkailunhalu, ilmeisesti myös halu tulla tunnetuksi ja rikkaaksi. Ainakin joillakin retkikunnan jäsenillä, kuten Parkerilla, lienee myös ollut kuvitelma edesauttaa tai jotenkin edistää maailman muuttumista paremmaksi heidän omaksumiensa henkisten oppien

mukaan. Itse Raamattu ja sen kirjoitukset olivat täysin sivuseikka. Vaikka Juveliuksen "tiedot" todettiin ryhmässä hyödyttömiksi kaivausten aikana ja hänet syrjäytettiin, Juveliuksen mystistä ideaa pyrittiin silti pitämään hengissä vielä kaivausten loputtua ilmeisesti henkilökohtaisen hyödyn vuoksi. Juveliuksen jälkeen on ollut monia Liitonarkin tai Nooan arkin etsijöitä, jotka samoin ovat hetken aikaa paistatelleet oletettujen löytöjensä valossa. Tällaiset tarinat ja oletukset ovat inhimillisesti mielenkiintoisia ja herättävät huomiota mutta niiden raamatullinen merkitys on vähäinen tai jopa olematon. Ne eivät herätä varsinaista kiinnostusta Raamatun pääasiaan, joka on Kristus ja Hänen sovitustyönsä. Raamattu ei ole koodikieltä eikä salattua, mystistä ilmoitusta vaan edelleen kaikille avoin kirja, Jumalan ilmoitus.

(Lähteitä: Philip Coppens, Nexus Magazine loka-marraskuu 2006 - Juri Vuortama, IS 19.7.2015 - Heikki Kenttä (Walter Juva, Juvelius), Valkoinen kameeli 1916 - Valter Juva, Wikipedia).

Piirikokouksia:

(HUOM! Muista maskisuojaus)

Israelin Ystävät Lapin piiri ry:n vuosikokous pidetään 22.2.2021 klo 18.30 hallitus, klo 19.00-21.00 piirikokous. Paikka: Korkalovaaran kappelin kahvio, Rovaniemi. Käsitellään sääntöjen määräämät asiat. Tervetuloa! Piirihallitus.

Israelin Ystävät Keski-Suomen piiri ry:n vuosikokous pidetään 13.2.2021 klo 16.00 hallitus ja klo 17.00 piirikokous. Paikka: Sepänkeskus, Kyllikinkatu 1, Jyväskylä. Käsitellään sääntöjen määräämät asiat. Tervetuloa! Piirihallitus.

Israelin Ystävät Uudenmaan piiri ry:n vuosikokous pidetään 19.3.2021 klo 17.00-18.30. Paikka: Seurakuntakeskus, Sibeliuksenkatu 2, Lohja. Käsitellään sääntöjen määräämät asiat. Tervetuloa! Piirihallitus.

Israelin Ystävät Etelä-Karjala & Kymin piirin ry:n vuosikokous pidetään sunnuntaina 21.2. klo 14.00 Jaalan seurakuntakeskuksessa, Maunukselantie 3. Piirihallitus ja piirikokous. Käsitellään sääntöjen määräämät asiat. Tervetuloa! Piirihallitus.

Israelin Ystävät Kainuun piiri ry:n vuosikokous pidetään 27.2. klo 14.00 Sotkamon helluntaiseurakunnan rukoushuoneella, Makkosentie 51. Esillä sääntöjen määräämät asiat. Tervetuloa! Piirihallitus.